

her, — her, hvor Afstemningen er absolut uigenkaldelig. Ved de andre Love, vi stemme for eller imod, have vi dog den Trøst, at vi kunne sige som saa: Skulde der være Fejl, skulde der være Mangler, der burde rettes, kan det jo ske enten ved ny Tillæg til Lovene eller ved en ny Lov eller maaske ad administrativ Vej. Her staa vi over for et Forslag, hvor hver enkelt maa sige: Naar jeg har stemt, har jeg stemt og faar ikke Lov til at stemme mere. Derfor har denne Afstemning den allerstørste Betydning. Jeg havde ventet og haabet, at man skulde have været skaanet for denne Afstemning, og jeg haaber, at vi aldrig mere skulle komme til at staa over for en Afstemning om Afstaaelse af dansk Jord.

Det har maaske nok tiligere været den offentlige Mening, at det var bedst at afstaa Øerne, men paa Grund af de politiske Forhold er der saa godt som ingen, der har tænkt paa disse Øer. Danmark har været optaget af andre Ting, af en Forfatningskamp, som har optaget Sindene, og mangt og meget, som der burde have været raadet Bod paa, er der ikke raadet Bod paa. Derfor siger jeg, at jeg havde haabet netop nu, da vi staa ved en Afslutning af vor politiske Strid og have faaet et Systemskifte og faaet en ny Regering, at denne skulde have sagt: Nu skulle vi vise, at vi kunne gøre det bedre end vore Forgængere. De politiske Forhold, vi have levet under før, have været af den Art, at man ikke kunde styre Øerne med tilstrækkelig Kraft og Styrke, men jeg havde ikke ventet, at den første Venstregering, vi fik, skulde komme med et Forslag som dette og foreslaa, at Øerne skulde afstaa uden foregaaende Folkeafstemning. Var Afstemning bleven vedtagen, havde jeg stemt for Afstaaelsen, selv om jeg ikke gerne havde gjort det, og jeg havde da højet mig for, at Befolkningen selv skulde bestemme sin Skæbne.

Men nu ser jeg med Sorg, at Forslaget foreligger, som det gør fra Regeringens Side. Jeg beklager dette. Regeringen har i Stedet for at raade Bod paa tidligere Regeringers Fejl højet sig for den Arv, den har overtaget fra sine Forgængere. Jeg beklager dette. Jeg tror, at denne Handel er ikke fremgaaet af et Krav, der er rejst af det danske Folk eller den danske Regering eller den amerikanske Regering. Det er enkelte Personer, der have draget Sagen frem, og den er kommen ind i en forkert Gænge fra første Færd. Derfor beklager jeg det saa meget mere.

Alle de Grunde, der tale for Salget, ere uholdbare. Jeg skal ikke her gennemgaa dem enkeltvis. Jeg ved godt, at vi her i Danmark have en økonomisk vanskelig Situation, der gør, at vi gerne lytte til de Røster, der have talt for Salget; at der er sendt Penge derover, det vejer vægtigt i Vægtskaalen, men det bør ikke spille den Rolle, det gør. Salgsvennerne sige, man er nødt til at sælge; det kan ikke blive anderledes; der er Trang, der er Nød. Men der er ikke Spor af Bevis herfor. Det eneste, der kan siges til Forsvar for denne Anskuelse, er, at Befolkningen har været i Aftagen, at der har været Dødelighed paa Øerne, men det er ikke noget nyt; det er Tilfældet overalt, særlig hvor den sorte Race er stærkt repræsenteret, men i økonomisk Henseende har der ikke været nogen Nød eller Trang derovre, der kunde snarere siges at have været det modsatte, idet Jorden nu kan dyrkes langt bedre derovre end tidligere. Jeg skal ikke dvæle længe ved det, men skal blot endnu konstateré, at netop nu synes jeg, der var Grund til ikke at sælge. Der er ny Ting, der tyde paa, at Udsigterne ere bedre nu end tidligere. Der er den projekterede Kanal, der er Sukkerpræmiens Afskaffelse o. s. v. Alt dette tyder paa, at det kan blive bedre, og jeg synes ogsaa, at man med et Pennestrog kunde lave de Love om, som gøre, at dette Underskud bliver ved at flyde. Blot en forandret Skattelov vilde kunne forandre saa meget, at toge vi denne Skat paa de flittige, paa de dyrkede Sukker- og Græsagre bort og indførte en Værdiskat og Formueskat i Stedet, vilde det straks med et Slag forandres. Der kunde let ske en Reduktion af Embedslønningerne og en hel Mængde andre Ting, og navnlig kunde der skrives til en Udstykning af Statens Ejendomme derovre, som nu bevirke, at vi have Underskud. Danmark kunde gaa en smuk Fremtid i Møde der og kunde ved sine Foranstaltninger gøre noget for at civilisere de sorte derovre frem for andre Lande. Men alt i alt, hvorledes man end ser derpaa, den Paastand, at disse Penge ere nødte til at flyde, er ikke bevist, og den megen Tale om de mange Penge til St. Thomas Havn, er kun noget, der bliver sagt, det er slet ikke nødvendigt, at det skal blive ved. Der kan gaa de største Skibe ind der, uden at der behøves at ofre Millioner paa Bolværker og deslige, og Plantagerne kunne drives uden at give Underskud, langt bedre end der her hjemme i Danmark kan drives Landbrug.